

som det ogsaa blev gjort stærkt gældende her ved Behandlingen i forrige Samling af det da foreslågte Lovforslag, at de høje Bøder for uforsættelig eller rettere for muligvis forsættelig Overtrædelse af Loven i Forbindelse med Bestemmelsen om, at Angiveren faar Del i Bøden, vil foranledige eller opmuntre til et i høj Grad vidtdrevet Angiveri. Ja, Muligheden er der, det skal jeg indrømme, Sandsynligheden er der ikke. Thi naar Angiverne mærke, at saadanne Angivelser, som kun angaa de Tilfælde, hvor det omtrent er givet, at Overtrædelsen ikke har Karakter af forsættelig Besvigelse, ikke føre til, at der indtræbes Bøder, tror jeg ikke, at de ville føle sig meget opmuntrede til at fortsætte denne Vej med Angiveri. — Det er ganske vist, at Bøderne efter dette Lovforslag ere høje, men som det allerede er bemærket af det ærede 2de Medlem for 1ste Kredts (Wagen), staa disse høje Bøder, hvori det ærede Medlem for 2den Kredts (Tvede) vilde se et særligt Tegn paa Mistænksomhed mod de vedkommende Fabrikanter, nøjagtig i Forbindelse med den høje Grad af Tillid, man viser de vedkommende Fabrikanter. Det forekommer ogsaa mig at være den naturligste og simpelleste Ting af Verden, at naar en saa kvalificeret Tillid, som man viser Ølbryggerne gennem det hele Beskatningssystem, bliver svigtet, maa der alvorlige Bøder til som Straf derfor. Jeg tror altsaa ikke, at man paa nogen Maade er berettiget til at sige, at disse Bestemmelser ere udgaaede fra en Mistænksomhedsaand, en særlig stærk Mistænksomhed mod de vedkommende Fabrikanter; de ere tværtimod en ligesrem Følge af det hele System, som man har foreslaaet, nemlig at Beskatningen kommer til at bero i det væsentlige paa Selvangivelse af dem, der skulle betale Skatten; der er ganske vist en Kontrol, men hvor effektiv man end har bestræbt sig for at gøre den, kan den dog selvfølgelig omgaaes, og Besvigelserne ville da kunne komme til at dreje sig om ganske overordentlig store Beløb. Jeg vil i alt Fald meget bestemt værgе mig imod den Anklage, at jeg ved det foreliggende Forslags Bestemmelser har vist en særlig Mistænksomhed imod Ølbryggerne. Jeg mener tværtimod, at jeg har vist dem en høj Grad af Tillid.

Jeg er enig med det ærede 4de Medlem for 2den Kredts (Tvede) i to Ting. Den ene er, at det vilde være højt beklageligt, om denne Skattelov skulde indskrænke Tallet af de mindre Ølbryggerier, ligesom jeg overhovedet beklager, naar de mindre Produktionsvirksomheder fortrænges af den store Industri. Men jeg kan heller ikke antage,

at det vil blive Tilfældet. Jeg kan ikke antage, at Nedgangen i Forbruget vil faa en saa stor Indflydelse paa disse Virksomheders Udbytte, at den skulde foranledige Nedlæggelsen af nogen af dem, og hvad de store Bøder angaar, mener jeg rigtignok, at det staar til vedkommende selv at undgaa at komme til at betale dem. Jeg antager, at de store Bøder, naar man ser hen til Bestemmelserne i § 18, i Virkeligheden kun vilde blive udrede af dem, der maa antages forsættelig at have villet besvige Statskassen, et Forhold, som altsaa enhver er i Stand til at undgaa at komme i.

Det andet Punkt, hvori jeg er enig med det ærede Medlem, er, at det vilde være heldigere, om man kunde begynde med en lavere Sat end de 10 Kr., der her ere foreslaaede pr. Td. Jeg gjorde netop den samme Betragtning gældende ved Behandlingen af Lovforslaget ifjor her i Salen, og jeg udtalte da, at jeg vilde foretrække, at man blev staaende ved 7 Kr., men som jeg allerede ved Fremsettelsen af Forslaget bemærkede, har jeg overvundet mine Betænklichkeiten ved at gaa til en højere Sat straks, overvundet dem af særligt Hensyn til, at der ved det højere Skattebeløb vilde kunne opnaas noget mere i Retning af Afdrag i andre Skatter, end hvis man nu blev staaende ved 7 Kr.

Den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kredts (Wagen) antydede, at efter hans Mening var det tvivlsomt, om dette Forslag var sat i den rette Forbindelse med det Forslag, vi nylig have forhandlet her i Tinget. Det ærede Medlem fremkom kun med en Antydning, men selv om han var gaaet videre, tror jeg ikke, det vilde være rigtigt nu at komme ind derpaa, og jeg vil derfor for mit Vedkommende slutte med at anbefale det ærede Ting at vise den samme Velvilje mod dette Forslag, som det viste mod et ganske lignende Forslag, der i Fjor forelaa for Tinget, den Gang uægtelig i Forbindelse med et Forslag om Forhøjelse af Skatten paa Brændevin. Jeg haaber imidlertid ikke, at den Omstændighed, at Forslaget denne Gang foreligger uden en saadan Forbindelse, skulde formindste dette Tings Velvilje overfor det.

Tvede: En lille Udtalelse af den højt-ærede Finansminister ligesom aabnede Djnene paa mig for, hvorledes det kunde være, at man ansaa disse enorme Mulfter for velplacerede, og det var netop den, at de ikke vilde komme til Anvendelse, uden hvor der var Formodning om, at der var forsættelig Svig, og at Bryggerierne derfor vel vilde kunne vide at undgaa noget saadant. Jeg kunde